

Editor's Note

บรรณาธิการแสดง

ประวัติศาสตร์อันเป็นนิรันดร์

อดีตเป็นเรื่องโบราณสำหรับคนที่อวดอ้างว่าหัวก้าวหน้า โดยเฉพาะในระยะ 5 ปี ของการปฏิรูปราชการอันจอมปลอม ภายใต้อำนาจของประสิทธิภาพ ยึดเอาความเร็วฉับพลันเป็นสรณะ ไม่ประสงค์จะเหลียวกลับมาดูคราบต่างของร่องรอยอุบาทว์ เพราะสรุปเอาว่า เมื่อผลประโยชน์ล้นตัว ความพินาศเล็กน้อยคือสิ่งแลกเปลี่ยนที่สมน้ำสมเนื้อ ตราบเท่าที่ตกเป็นภาระของม้านอกสายตา

ไม่ต้องวิตกเรื่องกรรม เพราะเชื่อมั่นไม่มี เพราะผลประโยชน์ซึ่งหน้าดูเป็นรูปธรรม เพราะจับต้องแล้วเป็นทองอร่ามตาไปเสียทั้งหมด เพราะสั่งว่ามันต้องเป็นเช่นนั้น และเพราะลิมศึกษาประวัติศาสตร์

คิดเอาว่าไม่มีกรรมกงเกวียนอันล้ำสมัย คิดเอาว่าอำนาจต่างหากที่เป็นอมตะ สืบทอดได้ด้วยเจตนา และสารพัดทางการเงินล้วน ๆ

ลิมปรัชญาว่าทุกคนมามีมือเปล่า และกลับไปมือเปล่า หากได้นำทรัพย์ศฤงคารติดตัวข้ามจากโลกนี้ไปสู่โลกหน้า ต่อให้มีอำนาจ วาสนา และบารมีแค่ไหน

หลงเหลือแต่เจ้าฐลี และเกียรติยศชื่อเสียง

จารึกในประวัติศาสตร์ ให้ผู้คนได้เคารพรัก บูชา หรือชิงชัง

ดังนั้นแก่นหรือกระพี้ต่างหากที่ผู้มีปัญญาพึงจำแนกให้ได้ เพราะกระพี้เป็นเพียงส่วนของเนื้อไม้ที่หุ้มแก่น อยู่ระหว่างเปลือกกับแก่น มีลักษณะอ่อนและยุ่ยง่าย หรือเปรียบว่าไม่เป็นแก่นสาร

สาระเรื่องวิชาการในเล่มนี้ก็เช่นกัน เป็นผลของเจตนาที่นับว่าดี หากได้ตัดอคติที่ควบคู่มา กับสมมติฐานให้เบ็ดเสร็จตามระเบียบวิธีการวิจัยที่ดีได้ครบถ้วนตามฐานานุกรมแล้ว

จึงมีเรื่องภาระความรับผิดชอบที่ตีพิมพ์ซ้ำ เพื่อได้ใช้ประโยชน์ตามยุคสมัย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รายงานและเวชระเบียน การผ่าตัดเตรียมเส้นเลือด การคลอด โรคพิษสุนัขบ้า และแม้แต่เครื่องสำอางสำหรับประเทินความงาม

เป็นส่วนสำคัญของประวัติศาสตร์เปรียบเทียบ เพื่อความเปลี่ยนแปลงอันมีที่มาและที่ไปในอนาคต

ถึงจะไม่เป็นนิรันดร์ก็ตาม

นิเทศ จันทร์เรือง แทนผล .